

สาระ: ลูก ๆ ที่แสนหวาน เวลาของการทำลายล้างขณะนี้เข้ามาใกล้มาก ดังนั้นจงมีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว และไม่ใช่ต่อผู้มีร่างกายใด ๆ

คำถาม: อะไรคือสิ่งซึ่งบอกของลูก ๆ ผู้ที่มีความรักที่แท้จริงต่อพ่อผู้เดียว?

คำตอบ: 1. โยคะแห่งสติปัญญาของพวกเขาไม่สามารถไปหาผู้ที่มีร่างกายได้ พวกเขาไม่เป็นผู้รักหรือผู้เป็นที่รักของกันและกัน 2. ผู้ที่มีความรักที่แท้จริงนั้นมีชัยชนะอย่างสม่ำเสมอ การมีชัยชนะหมายถึงการเป็นจักรพรรดิหรือจักรพรรดินีของยุคทอง 3. ผู้ที่มีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักคงอยู่อย่างซื่อสัตย์กับพ่ออย่างสม่ำเสมอ พวกเขาไม่ซ่อนเร้นสิ่งใด 4. พวกเขาตื่นในเวลาอมฤตทุกวันและจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรัก 5. พวกเขาให้กระดูกของพวกเขาเพื่องานรับใช้เหมือนกับที่ดาดีชีรีชีทำ 6. สติปัญญาของพวกเขาไม่เร่ร่อนไปสู่เรื่องราวทางโลก

เพลง: ท่านไม่ทิ้งแยกห่างจากเราและไม่มีความทุกข์ในหัวใจของเรา

โอมชานติ ลูก สิ่งสร้างทางปาก ลูก เครื่องประดับแห่งสกุลบราห์มินทำสัญญาณนี้ เพราะความรักของลูกเชื่อมโยงกับพ่อผู้เดียว ลูกเข้าใจว่านี่คือเวลาของการทำลายล้าง พ่ออธิบายแก่ลูก ๆ ว่าการทำลายล้างต้องเกิดขึ้น ผู้ที่มีความรักของพวกเขาเชื่อมโยงกับพ่อในเวลาของการทำลายล้างนั้นมีชัยชนะ นั่นคือพวกเขากลายเป็นนายของยุคทอง ซึ่งบาบาก็อธิบายแก่ลูกว่าทั้งราชาและปวงประชากลายเป็นนายของโลก แต่มีความแตกต่างกันอย่างมากในตำแหน่ง ยิ่งลูกมีความรักต่อพ่อมากและยิ่งจดจำระลึกถึงพ่อมากเพียงใด ลูกก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงมากขึ้นเพียงนั้น บาบาก็อธิบายว่า เป็นเพียงด้วยการจดจำระลึกถึงพ่อเท่านั้นที่ภาระของบาปของลูกจะถูกเผาทิ้ง ลูกสามารถเขียนว่าผู้ที่มีสติปัญญาไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้างจะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง ไม่มีเรื่องของความกลัวเกี่ยวกับการเขียนสิ่งนี้ พ่อพูดว่า: ตัวพ่อเองบอกลูกว่าพวกเขาจะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง และผู้ที่มีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักจะได้รับชัยชนะ บาบอบอกทุกสิ่งแก่ลูกชัดเจนอย่างสมบูรณ์ ไม่มีใครในโลกนอกจากลูก ๆ มีความรัก พ่อพูดว่า: ลูก ๆ เขียนคำสรรเสริญที่แตกต่างกันของดวงวิญญาณสูงสุดและศรัทธาแยกกัน เพื่อที่จะสามารถพิสูจน์ได้ว่า ใครคือพระเจ้าแห่งกิตะ สิ่งนี้สำคัญ ประการที่สองบาบากล่าวว่า ผู้ชำระให้บริสุทธิ์คือมหาสมุทรแห่งความรู้ ดวงวิญญาณสูงสุด หรือคือน้ำในแม่น้ำ? เป็นคงคาแห่งความรู้ หรือคงคาแห่งน้ำ? สิ่งนี้ง่ายมาก ประการที่สามเมื่อลูกจัดนิทรรศการ ก่อนอื่นลูกควรส่งคำเชิญไปถึงผู้คนที่กิตะพาทซาลา มีพวกเขาจำนวนมากมาย ลูกควรเชิญพวกเขาเป็นพิเศษ ก่อนอื่นลูกควรเชิญผู้ที่ศึกษาศรีมัทภคัทกิตะ เพราะพวกเขาคือผู้ที่ได้หลงลืมสิ่งนี้ และเป็นผู้ที่ทำให้ทุกคนอื่นหลงลืมสิ่งนี้ด้วยเช่นกัน ลูกควรเชิญพวกเขา และให้ตัดสินด้วยตัวพวกเขาเอง และแล้วให้ทำอะไรก็ตามที่พวกเขาารู้สึกว่าลูกต้อง แล้วผู้คนก็จะสามารถเข้าใจได้ว่า เราแม้กระทั่งเชิญผู้ที่ศึกษากิตะและบางทีเราก็ก็น่าสงอนกิตะเท่านั้น สวรรค์ลูกก่อตั้งผ่านกิตะ มีค่ายกย่องกิตะมากมาย แต่ไม่ใช่กิตะของหนทางความเลื่อมใสศรัทธา พ่อพูดว่า: พ่อเพียงแต่บอกสัจจะแก่ลูกเท่านั้นและไม่มีสิ่งใดนอกจากสัจจะ ไม่ว่าจะตีความหมายอะไรก็ตามที่ผู้คนได้ให้ไว้ ทั้งหมดนั้นล้วนผิดอย่างสิ้นเชิง ไม่มีใครอื่นพูดสัจจะ เพียงพ่อเท่านั้นบอกสัจจะแก่ลูก มันไม่เป็นสัจจะที่พูดว่าพระเจ้าอยู่ในทุกหนแห่งในเวลาเดียวกัน พวกเขาทั้งหมดจะถูกนำไปสู่การทำลายล้าง และจะเฝ้าแต่เกิดขึ้นเช่นนั้นทุก ๆ จักร นี่เป็นสิ่งสำคัญที่สุดที่ลูกต้องอธิบาย พ่อพูดว่า: ยาดาวาส (นักวิทยาศาสตร์) มีสติปัญญาที่ไม่มีความรัก พวกเขากำลังทำการเตรียมการที่ดีมากเพื่อการทำลายล้าง อย่างไรก็ตามผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินไม่สามารถเข้าใจสิ่งใด ลูกก็มีสติปัญญาเป็นหินเช่นกัน และเวลานี้ลูกต้องกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่สูงส่ง เป็นสิ่งมหัศจรรย์ว่าลูกได้เคยมีสติปัญญาที่สูงส่ง และเวลานี้ได้กลายเป็นที่ผู้ที่มีสติปัญญาเป็นหินอย่างไร พ่อเน้นลูกเรียกว่าผู้ที่มีสติปัญญาและผู้ที่มีความเมตตา ผู้ที่ไม่รู้ว่าจะให้คุณประโยชน์กับตนเองอย่างไรนั้นจะให้ประโยชน์กับผู้อื่นได้อย่างไร? ผู้ที่ไม่ชิมขบความรู้นี้ก็จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพตามนั้น เพียงผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้เท่านั้นที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูง เป็นพวกเขา ผู้ที่พ่อรัก สิ่งนี้ต่างลำดับกันไปตามความเพียรพยายามที่ลูกทำ พวกเขาไม่เข้าใจว่า เนื่องจากพวกเขาไม่รักพ่อ พวกเขาจึงไม่ได้รับสถานภาพ ไม่ว่าพวกเขาจะเป็นลูกจริงหรือลูกเลียง หากพวกเขาไม่มีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักในเวลาของการทำลายล้าง หากพวกเขาไม่ทำตามพ่อ พวกเขาจะได้รับสถานภาพที่ต่ำ พวกเขาจำเป็นต้องมีคุณธรรมที่สูงส่งด้วยเช่นกัน ลูกไม่ควรพูดโกหกเลย พ่อพูดว่า: พ่อบอกสัจจะแก่ลูก ใครก็ตามที่ไม่รักพ่อจะไม่ได้รับสถานภาพ ลูกต้องพยายามและประกาศสิทธิ์ในมรดกที่สมบูรณ์ของลูกเป็นเวลา 21 ชาติเกิด ก่อนอื่นเชื้อเชิญผู้คนจากกิตะพาทซาลาให้มายังเมลา

และนิทรศการ เพราะพวกเขาคือผู้เลื่อมใสศรัทธา ผู้ที่ศึกษากิจตะอย่างแน่นอนต้องกำลังจดจำศรีกฤษณะ แต่พวกเขาไม่เข้าใจสิ่งใด ศรีกฤษณะเป่าขลุ่ย แล้วราเตไปไหน? พวกเขาได้ให้วิณา (เครื่องดนตรีประเภทสายของอินเดียคล้ายพิณ) แก่สร้อยสวตี และขลุ่ยแก่ศรีกฤษณะ ผู้คนพูดว่าอัลลาห์สร้างพวกเขา แต่พวกเขาไม่รู้จักอัลลาห์ สิ่งนี้อ้างถึงบาร์ต เคยมีอาณาจักรของเทพในบาร์ต ภาพลักษณ์ของพวกเขาก็ได้รับการกราบไหว้บูชาในวัด พวกเขาวางรูปปั้นของกษัตริย์ ฯลฯ ไว้ข้างนอก นกก็เกาะบนรูปปั้นและทำให้รูปปั้นสกปรกด้วยมูลของมัน พวกเขาวางตำแหน่งของลักษมีและนารายณ์และราเตและกฤษณะในสถานที่ขึ้นหนึ่งเช่นนั้น! พวกเขาถูกเรียกว่าจักรพรรดิและจักรพรรดินี คำว่า “คิง” (King) เป็นคำภาษาอังกฤษ พวกเขาใช้เงินหลายแสนรูปีในการสร้างวัด เพราะจักรพรรดินั้นบริสุทธิ์ ราชา ราชินี และปวงประชาทั้งหมดเคยมีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชา เป็นลูกผู้ที่มีค่าควรแก่การกราบไหว้บูชาและจากนั้นก็เป็นผู้กราบไหว้บูชา ดังนั้นสิ่งแรกคือการจดจำระลึกถึงพ่อ เมื่อลูกมีการฝึกฝนการจดจำระลึกถึงพ่อ ลูกก็จะสามารถซึมซับความรู้นี้ได้ เมื่อไม่มีความรักต่อผู้เดียว ความรักของลูกก็เชื่อมโยงกับผู้มีชีวิตอื่น มีลูกสาวบางคนที่มีความรักต่อกันและกันมากจนพวกเขาไม่แม้กระทั่งมีความรักมากเช่นนั้นต่อชีพบบาา ชีพบบาาพูดว่า: ลูกต้องเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ หรือว่า ลูกต้องกลายเป็นคู่รักและเป็นผู้เป็นที่รักของกันและกันล่ะ? แล้วลูกก็ลืมพ่ออย่างสมบูรณ์ ลูกต้องเชื่อมสติปัญญาของลูกในโยคะกับพ่อ สิ่งนี้ต้องใช้ความเพียรพยายาม สติปัญญาของลูกไม่ตัดขาดจากผู้อื่นเลย แทนการจดจำระลึกถึงชีพบบาา ลูกก็จดจำกันและกันทั้งวันทั้งคืน เมื่อบบาาเอ่ยชื่อของพวกเขา พวกเขา ก็กลายเป็นคนทรยศ พวกเขาไม่ได้ใช้เวลาานเลยที่จะเริ่มดูหมิ่นบบาา เมื่อลูกดูหมิ่นบบาานี้ ในไม่ช้าชีพบบาาก็ได้ยืนด้วยเช่นกัน หากลูกไม่ศึกษาเล่าเรียนกับบราห์มา ลูกก็ไม่สามารถศึกษาเล่าเรียนกับชีพบบาาได้ ปราศจากบราห์มา ชีพบบาาก็ไม่สามารถแม้แต่จะไต่ยืนลูก เหตุนี้เองท่านจึงบอกลูกให้ไปถามบบาาที่มีตัวตน ลูกๆที่ตีบบาคนไม่ยอมรับบราห์มาบบาา เพราะพวกเขาไม่รู้สึกว่าบราห์มาเช่นกันก็เป็นผู้ทำความเพียรพยายามทุกคนคือผู้ทำความเพียรพยายามแต่ลูกต้องทำตามแม่และพ่อ บางคนเข้าใจเมื่อลูกอธิบายพวกเขา ในขณะที่หากบางคนไม่มีสิ่งนี้ในโชคของพวกเขา พวกเขาจะไม่เข้าใจเลย พวกเขาไม่กลายเป็นผู้ที่มีค่าต่องานรับใช้ อย่างไรก็ตามลูกต้องเชื่อมสติปัญญาของลูกกับพ่อผู้เดียว ทุกวันนี้มากมายได้ปรากฏขึ้นมาผู้ที่พูดว่าชีพบบาาเข้ามาในพวกเขา ลูกต้องระมัดระวังอย่างมากเกี่ยวกับสิ่งนี้ มายาเข้ามาในพวกเขาหลายคน แม้กระทั่งผู้ที่ศรึนารายณ์เคยเข้ามาในเขาก็ไม่ได้อยู่ที่นั่นแล้วในวันนี้ ไม่มีอะไรเกิดขึ้นเพียงจากการที่พวกเขาเข้ามาในลูก พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ เมื่อพวกเขาพูดว่าคนนั้นหรือคนนั้นเข้ามาในพวกเขา นั่นคือมายา หากลูกไม่จดจำพ่อ ลูกจะได้รับอะไร? ลูกจะสามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพหรือซึมซับความรู้นี้ได้อย่างไรหากลูกไม่มีโยคะโดยตรงกับพ่อ? พ่อพูดว่า: จดจำพ่อผู้เดียวเท่านั้นอย่างสม่ำเสมอ พ่ออธิบายแก่ลูกผ่านบราห์มาผู้เดียวเท่านั้น การก่อตั้งนี้กำลังเกิดขึ้นผ่านบราห์มา ตริมูรติเป็นที่ต้องการด้วยอย่างแน่นอน บางคนมีความโกรธเมื่อเห็นรูปภาพของบราห์มา พวกเขาโกรธเมื่อไต่ยืน 84 ชาติเกิดของศรีกฤษณะ พวกเขาแม้กระทั่งฉีกรูปภาพนั้น พ่อได้ให้มีการทำภาพเหล่านั้นขึ้นมา พ่ออธิบายแก่ลูกๆ: อย่าได้ลืม เพียงเฝ้าแต่จดจำพ่อ แม้กระทั่งผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะก็ต้องไม่ร้องไห้ในความทุกข์ระทม อยู่ที่บ้านและเฝ้าแต่จดจำพ่อ ผู้ที่อยู่ในบ่วงพันธะสามารถไต่รับแม้กระทั่งสถานภาพที่สูงกว่า เป็นเพียงมหาสมุทรแห่งความรู้เท่านั้นที่ให้ความรู้ให้แก่ลูกๆ ไม่มีใครนอกจากพ่อผู้เดียวที่มีความรู้ทางจิตวิญญาณนี้ เพียงพ่อสูงสุด ดวงวิญญาณสูงสุดผู้เดียวเท่านั้นคือมหาสมุทรแห่งความรู้ เพียงท่านเท่านั้นลูกเรียกว่าผู้ให้การหลุดพ้น มีอะไรที่ต้องหวาดกลัวในสิ่งนี้? พ่ออธิบายให้กับลูกๆ แล้วลูกก็ต้องอธิบายให้กับผู้อื่น พ่อพูดว่า: จดจำพ่อและลูกจะได้รับ การหลุดพ้นเพื่อชีวิตใหม่ที่ไม่มิกิเลส อาณาจักรของราม (พระเจ้า) อยู่ในยุคทอง ไม่ใช่ยุคเหล็ก มีเพียงอาณาจักรเดียวในยุคทอง ลูกทั้งหมดนั้นต่างลำดับกันไปในวิธีที่สติปัญญาของลูกซึมซับสิ่งเหล่านี้ทั้งหมด ผู้ที่ไม่สามารถซึมซับความรู้นี้ กล่าวได้ว่ามีสติปัญญาที่ไม่มีความรักในเวลาของการทำลายล้าง และไม่สามารถประกาศสิทธิ์ในสถานภาพได้ ทุกคนต้องถูกทำลาย สิ่งเหล่านี้ไม่ใช่เรื่องเล็ก ชีพบบาาพูดว่า: จงกลายเป็นผู้ที่มีสติปัญญาที่เต็มไปด้วยความรักในเวลาของการทำลายล้าง นี่คือการเกิดสุดท้ายของลูก ดังนั้นหากลูกไม่มีความรักในเวลา นี้ ลูกก็จะไม่ไต่รับสถานภาพ พระผู้เป็นเจ้านั้นพอใจกับหัวใจที่ซื่อสัตย์ ให้กระดูกของลูกเพื่องานรับใช้เช่นเดียวกับที่ดาดีชีรีชีทำ เมื่อมีลางร้ายเหนือพวกเขา ความซาบซึ้งของพวกเขาก็หายไป และแล้วพายุประเภทมากมายก็เฝ้าแต่เข้ามา แล้วพวกเขาก็พูดว่าเป็นการดีกว่าที่จะกลับไปหาพ่อแม่ทางโลกของพวกเขา เพราะพวกเขาไม่สนุกกับที่นี่อีกต่อไป มีละคร ภาพยนตร์ฯลฯ มากมายที่นั่น ผู้ที่เคยชินกับทุกสิ่งเหล่านั้นทั้งหมดไม่สามารถอยู่ที่นั่นได้ เป็นสิ่งที่ยากมากสำหรับพวกเขา ไซ้ เป็นไปได้ที่จะประกาศสิทธิ์ในสถานภาพที่สูงด้วยการทำความเพียรพยายาม ลูกควรคงอยู่อย่างมีความสุข บบบาาตัวท่านเองพูดว่า: พ่อไม่มีความสุข หากพ่อไม่ตื่นแต่เช้าตรู่และนั่งในการจดจำระลึกถึง เพียงแค่การนอนเอนกายอยู่บนเตียง ก็เป็นไปไต่ที่ลูกจะสัปหงก เมื่อลูกนั่งลงในการจดจำระลึกถึง ประเด็นที่ดีมากมายก็จะปรากฏออกมา และจะมีความเบิกบานใจอย่างมากเวลานี้เพียงไม่กี่วันหลงเหลืออยู่ เรากำลังประกาศสิทธิ์อำนาจในการปกครองโลกจากพ่อ หากลูกนั่งและจดจำสิ่งนี้ ปรอทแห่งความสุขของลูกก็จะขึ้นสูง เมื่อลูกคิดถึงเกี่ยวกับสิ่งเหล่านี้ในตอนเช้า ความสุขนั้นก็คงอยู่ตลอดทั้งวันเช่นกัน หากไม่

มีความสุข สติปัญญาของลูกอย่างแน่นอนไม่ได้กำลังรักพ่อ ในเวลาอมฤตมีสันโดษที่ดีมาก และดังนั้น ยิ่งลูกจดจำพ่อมากเพียงใด พรอทแห่งความสุขของลูกก็จะยิ่งเพิ่มสูงมากตามนั้น มีบางรายในการศึกษานี้เมื่อลูกลืมพ่อ หากลูกต้องการประกาศสิทธิ์ในมรดกของลูกจากพ่อ จงรับใช้ด้วยความคิด คำพูด และการกระทำของลูก ใช้ชาติเกิดสุดท้ายนี้ของลูกในการทำงานรับใช้นี้ หากลูกยังคงข้องแวะในเรื่องอื่นๆทางโลก แล้วลูกจะสามารถทำงานรับใช้นี้ได้เมื่อใด? ด้วยการปล่อยทุกสิ่งไว้กระทั่งถึงพรุ่งนี้ ลูกก็จะตายและไม่สามารถทำอะไรได้ พ่อได้มาเพียงเพื่อพาลูกไปสวรรค์ ผู้คนมากมายเหลือเกินตายที่นี้ในสงครามและมากมายก็มีประสบการณ์ของความทุกข์ ไม่มีสงคราม ฯลฯที่นั่น ทั้งหมดนั้นอ้างถึงเวลาสุดท้ายเมื่อทุกสิ่งต้องถูกทำลาย ผู้ที่เป็นลูกกำพร้าจะตายในลักษณะนี้ และผู้ที่เป็นของพระเจ้าเป็นผู้เป็นเจ้าและผู้เป็นนายจะประกาศสิทธิ์ในโชคแห่งอาณาจักรของพวกเขา ลูกต้องอธิบายที่นี้ทรรศการเช่นกันว่า ลูกกำลังก่อตั้งอาณาจักรของลูกเองด้วยรายได้ของตนเอง และด้วยร่างกายจิตใจและทรัพย์สินสมบัติของลูก เราไม่ได้ร้องขอสิ่งใดเพราะไม่มีความจำเป็นสำหรับสิ่งนั้น พี่น้องชายหญิงมากมายของเรากำลังก่อตั้งอาณาจักรของเราด้วยกัน คุณสะสมเงินเป็นล้านๆ และนำมาซึ่งการทำลายล้างตนเองในขณะที่เรากำลังสะสมเงินทุกสตางค์ และกลายเป็นนายของโลก เหล่านี้ช่างเป็นเรื่องที่น่ามหัศจรรย์! อัจชะ

ถึงลูกๆ ที่สุดแสนหวาน ผู้เป็นที่รักยิ่ง ที่จากหายไปนาน เวลานี้ได้พบพานอีกครั้ง รัก ระลึกถึง และสวัสดีตอนเช้า จากแม่ พ่อ บัณฑิตา พ่อทางจิตพูดนมัสเตกับลูกๆ ทางจิต

สาระสำหรับการสร้างสมเพื่อการเป็นตัวของคุณรู้ คุณธรรม และการจดจำระลึกถึง:

1. ในเวลาอมฤต นั่งในสันโดษและจดจำระลึกถึงพ่อด้วยความรัก กันเรื่องทางโลกทั้งหมดออกไป และข้องแวะตนเองในการทำงานรับใช้ของพระเจ้า
2. รักษาหัวใจของลูกให้จริงแท้ต่อพ่อ อย่ากลายเป็นคู่รักหรือผู้เป็นที่รักของกันและกัน เชื่อมความรักของลูกกับพ่อผู้เดียวและไม่ใช้กับผู้มีร่างกายใดๆ

พร: ขอให้ลูกเป็นผู้ประทาน ผู้ประทานความรู้นี้ และผู้ประทานพร ด้วยการกลับมาเติมไปด้วยสมบัติของพลังทั้งหมด
ลูกๆ ผู้ที่มีสมบัติของพลังทั้งหมดนั้น มีประสบการณ์ของการเข้ามาใกล้กับสภาพที่เพียบพร้อมและสมบูรณ์พร้อม ไม่มีสันสการ์ใดของผู้เลื่อมใสศรัทธาหรือขอทานสามารถปรากฏออกมาในตัวลูก คำว่า: ฉันต้องการความช่วยเหลือของพ่อ ฉันต้องการพร ฉันต้องการความร่วมมือ ฉันต้องการพลัง คำพูดเหล่านี้ของการต้องการไม่เหมาะกับลูกๆ ของผู้ประทาน ผู้ประทานความรู้ และผู้ประทานพร ลูกคือผู้ที่ให้ทาน (दान) หรือพร (วาร์ดาน) แก่ทุกดวงวิญญาณของโลก

คติพจน์: คำพูดที่ทำให้การบรรลุผลประเภทใดประเภทหนึ่งแก่ดวงวิญญาณ คือคำพูดที่จริงแท้

***** โอม ขานติ *****

สัญญาณที่ละเอียดอ่อน: สัมผัสกับสภาพไม่ไหวหวั่นสั่นคลอนและสม่ำเสมออย่างต่อเนื่อง

ไม่ว่าผู้อื่นจะพยายามที่จะเขย่าลูกมากแค่ไหน ลูกต้องคงอยู่อย่างไม่ว้าวุ่นสั่นคลอน สถานการณ์ที่เลวร้ายนั้นสูงส่งหรือว่าสภาพดั้งเดิมของลูกสูงส่ง? สถานการณ์ที่เลวร้ายบางครั้งโจมตีลูกไหม? คิดเกี่ยวกับว่าสถานการณ์ที่เลวร้ายนั้นทรงพลังหรือไม่หรือสภาพดั้งเดิมของลูกทรงพลังหรือไม่ เมื่อลูกมีสำนึกรู้นี้ ลูกก็จะกลับมาทรงพลังจากที่อ่อนแอ เช่นที่ดวงวิญญาณทาปาสวีจจดจ่อจิตใจกับสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอของเขา ทำนองเดียวกับที่ดวงวิญญาณหฐโยคียืนบนขาข้างเดียว ดังนั้นจึงมีความแตกต่างระหว่างการอยู่อย่างมั่นคงในสภาพที่มั่นคงและสม่ำเสมอ และการยืนบนขาข้างเดียว